

Ministers wimpelen toename van misstanden binnen franchising te gemakkelijk weg

Groep franchisenemers heeft niet bescherming van Europese Erecode, terwijl dat wel gewenst is

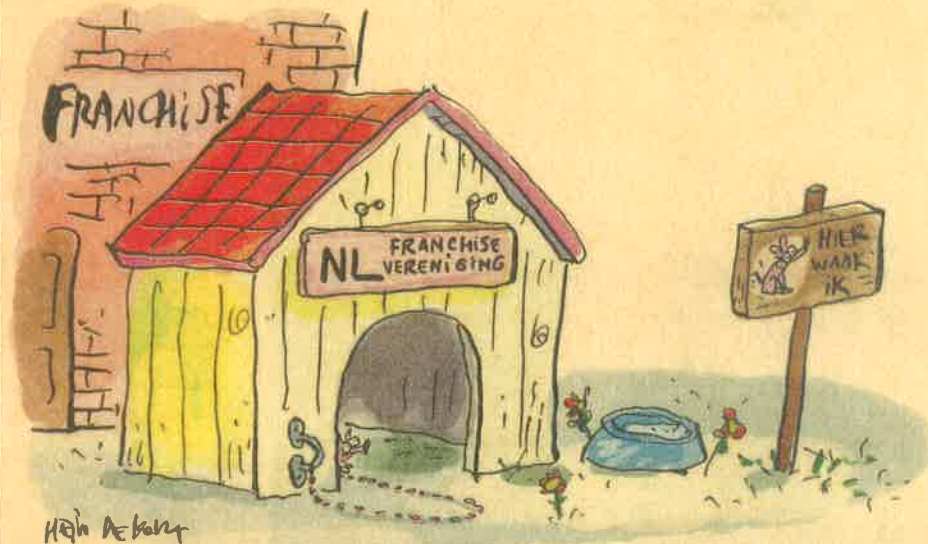
Jan-Willem Kolenbrander

In reactie op Kamervragen hebben de ministers van Veiligheid en Justitie en Economische Zaken half december aangegeven dat hen geen signalen bekend zijn over een ernstige toename van misstanden binnen franchising. Tweede Kamerleden van de PvdA wilden verder weten of er volgens de ministers aanleiding was om de franchiseovereenkomst wettelijk te regelen in het Burgerlijk Wetboek. Dat bleek echter niet het geval.

Als redenen om de franchiseovereenkomst niet op te nemen in het Burgerlijk Wetboek voeren de ministers onder meer aan dat de franchisegevers die bij de Nederlandse Franchise Vereniging (NFV) zijn aangesloten verplicht zijn om de Europese Erecode Inzake Franchising in acht te nemen. In deze Erecode zijn verregaande regels opgenomen om (kandidaat-)franchisenemers te beschermen, zodat verdere wetgeving niet nodig is. Daarnaast merken de ministers op dat de rechtspraak in Nederland al bescherming biedt aan franchisenemers.

De reactie van de ministers overtuigt niet. Zo zijn slechts 210 van de circa 750 franchiseformules in Nederland aangesloten bij de NFV, wat betekent dat 70% van de formules in Nederland niet verplicht is om de Europese Erecode in acht te nemen. Franchisenemers van deze formules hebben dan niet de bescherming van de Erecode, terwijl die door de ministers kennelijk toch als wenselijk wordt beschouwd. Daarbij heeft een franchisegever zelf volledig in de hand of hij al dan niet lid wil worden van de NFV. Het kan niet de bedoeling zijn dat de ene contractspartij (de franchisegever) kan bepalen welke bescherming de andere partij (de franchisenemer) geniet.

Ook is de zorgplicht van de franchisegever, zoals die in de rechtspraak is geformuleerd, aanzienlijk minder vergaand dan de zorgplicht die voort-

vloeit uit de Europese Erecode Inzake Franchise. Zo legt de rechtspraak, in tegenstelling tot de erecode, bijvoorbeeld geen verplichting op een franchisegever om voor het aangaan van de franchiseovereenkomst bepaalde informatie te verstrekken aan de kandidaat-franchisenemer. Sterker nog, de Hoge Raad heeft juist bepaald dat een dergelijke

Discussie over nodige aanpassingen lijkt door lauwere reactie weer in koelkast te belanden

verplichting niet bestaat. De rechtspraak verschaft dan ook zeker niet die bescherming voor franchisenemers die de ministers kennelijk menen dat het doet.

De door de ministers genoemde redenen om de franchiseovereenkomst niet op te nemen in het Burgerlijk Wetboek zijn dus niet overtuigend. De huidige rechtspraak biedt niet de gewenste bescherming voor franchisenemers. De Europese Erecode kan deze wel bieden, maar is volledig afhankelijk gelaten van het feit of de franchisegever al dan niet lid is van de NFV. Hierdoor ontbeert een groep franchisenemers de bescherming die andere franchisenemers wel genie-

ten, waardoor zonder legitieme reden rechtsongelijkheid ontstaat.

Ondanks het voorgaande lijkt de discussie over de broodnodige aanpassingen van de wet door de lauwere reactie van de ministers weer in de koelkast te belanden. Ten onrechte, want het is juist zaak dat alle franchisenemers in Nederland zich op dezelfde regels kunnen beroepen. Een duidelijke wettelijke regeling omtrent de franchiseovereenkomst kan dit mogelijk maken.

Jan-Willem Kolenbrander werkt bij De Clercq Advocaten Notarissen en is gespecialiseerd in franchising.